

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 48/2026 van 17 maart 2026

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van ordonnantie *betreffende de preventie van en het verbod op doping in de sport* (CO-A-2026-015)

Originele versie

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Alain Maron en mevrouw Elke van den Brandt, leden van het Verenigd College bevoegd voor het Gezondheidsbeleid, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 20 januari 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 17 maart 2026 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 20 januari 2026 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een voorontwerp van ordonnantie *betreffende de preventie van en het verbod op doping in de sport* (hierna: het ontwerp).
2. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad (hierna: de gemeenschapscommissie) is krachtens artikel 5, § 1, I, 8° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 *tot hervorming der instellingen* bevoegd voor preventieve gezondheidszorg, waaronder de strijd tegen doping. Die bevoegdheid wordt uitgevoerd via de ordonnantie van 21 juni 2012 *betreffende de promotie van de gezondheid bij de sportbeoefening, het dopingverbod en de preventie ervan* (hierna: de ordonnantie van 21 juni 2012), het bijhorende uitvoeringsbesluit van 10 maart 2016 en meerdere ministeriële besluiten. Deze regelgeving zet de principes van de Wereldantidopingcode (hierna: de Code) om in Belgisch recht, aangezien die code geen rechtstreekse werking heeft. België engageerde zich hiertoe via de UNESCO-conventie tegen doping in de sport. Op 5 december 2025 werd een nieuwe versie van de Code goedgekeurd door het Wereldantidopingagentschap (hierna: het WADA). Naast de Code werden ook de Internationale standaarden gewijzigd. Deze teksten dienen ertoe specifieke thema's van de Code te verduidelijken en moeten gezien worden als het verlengstuk van de Code zelf. De belangrijkste standaard in deze context betreft de '*International Standard for Data Protection*' (hierna: ISDP).¹ Zowel de nieuwe Code als de relevante standaarden werden reeds besproken in de Aanbevelingen 1/2025 van het Europees Comité voor Gegevensbescherming (hierna: EDPB) *over de wereldantidopingcode van het WADA* (hierna: de Aanbevelingen 1/2025).²
3. Rekening houdend aldus met de talrijke wijzigingen en ontwikkelingen, en de noodzaak om – in lijn met de adviesverstrekking van de Raad van State – meer artikelen van de Code in de ordonnantie zelf op te nemen, werd beslist om een nieuwe ordonnantie op te stellen en de ordonnantie van 21 juni 2012 op te heffen.
4. Deze nieuwe ordonnantie maakt aldus het voorwerp uit van de onderhavige adviesaanvraag en telt meer dan 200 artikelen teneinde de rechtszekerheid te verhogen, de leesbaarheid te verbeteren en de bepalingen van het uitvoeringsbesluit rechtstreeks in de ordonnantie op te nemen.

¹ De Autoriteit merkt op dat het ontwerp nog verwijst naar de oude naam van dit document, namelijk de '*International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information (ISPPPI)*'. In het kader van de rechtszekerheid en de leesbaarheid van de regelgeving is het zonder meer noodzakelijk om in het ontwerp te verwijzen naar de huidige benaming van de standaard zoals hierboven beschreven. De ISPD kan worden geraadpleegd via: https://www.wada-ama.org/sites/default/files/2026-01/2027_international_standard_for_data_protection_isdp.pdf.

² Te raadplegen via: https://www.edpb.europa.eu/system/files/2025-08/edpb_recommendations_202501_wada_2027_world_anti-doping_code_nl.pdf.

5. Het ontwerp bestaat uit verschillende hoofdstukken die samen het volledige Brusselse antidopingkader regelen: Hoofdstuk I bevat de definities, het toepassingsgebied en de bevoegdheden van ONADO Brussels³ (hierna: ONADO); Hoofdstuk II behandelt de preventie en educatie; Hoofdstuk III omschrijft de overtredingen van de antidopingregels, de bewijsvoorwaarden en richt de Commissie voor de toestemming voor gebruik wegens therapeutische noodzaak op; Hoofdstuk IV regelt de onderzoeken, de organisatie van de controles en het biologisch paspoort; Hoofdstuk V gaat over het resultatenbeheer en de sancties; Hoofdstuk VI betreft de tuchtmaatregelen; Hoofdstuk VII behandelt de erkenning van de beslissingen; **Hoofdstuk VIII bevat bepalingen over de verwerking van persoonsgegevens en de vertrouwelijkheid**; en Hoofdstuk IX omvat de slotbepalingen.

II. Onderzoek ten gronde

a. Rechtsgrond van de gegevensverwerking(en)

6. Artikel 205, §1, van het ontwerp bepaalt: "*ONADO Brussels verwerkt de persoonsgegevens alleen overeenkomstig **een geldige reden**, die het volgende kan omvatten:*
 - 1° *de naleving van de **wettelijke verplichtingen en de uitvoering van een taak van algemeen belang**, wanneer dit noodzakelijk is om gewichtige redenen van algemeen belang, volksgezondheid of uitvoering van een overeenkomst, of om de vitale belangen van de persoon te beschermen;*
 - 2° *wanneer dat toegestaan is, **de toestemming van de betrokkene**, die geïnformeerd, vrij, specifiek en ondubbelzinnig moet zijn, onder voorbehoud van de uitzonderingen bepaald in § 2, 2° en §§ 3 en 4.*"
7. Vooreerst verzoekt de Autoriteit om 'een geldige reden' te vervangen door 'een van de volgende rechtsgrondslagen' teneinde de gebruikte terminologie in overeenstemming te brengen met deze van de AVG.
8. Ten gronde onderstreept de Autoriteit dat artikel 6.1 AVG een fundamenteel onderscheid maakt tussen de verschillende rechtsgronden voor de verwerking van persoonsgegevens. Artikel 6.1.a) AVG steunt op de toestemming van de betrokkene, die vrij, specifiek, geïnformeerd en ondubbelzinnig moet zijn. Voor overheden (in de meest brede zin van het woord) is deze rechtsgrond in beginsel niet geschikt, aangezien de vereiste van vrije toestemming doorgaans ontbreekt in een context van gezagsverhouding of wettelijke verplichtingen (dewelke

³ ONADO Brussel is de Nationale Anti-Doping Organisatie (hierna: NADO) voor Brussel.

⁴ De Autoriteit merkt op dat er geen paragraaf 2, 2° bestaat in de ter advies voorgelegde versie van het ontwerp.

ontegensprekelijk aanwezig zijn in de onderhavige context); de betrokkene kan immers moeilijk weigeren zonder nadelige gevolgen. Deze misvatting komt ook uitdrukkelijk tot uiting in artikel 205, §2, 2^e lid, van het ontwerp dat bepaalt: *"In het bijzonder brengt ONADO Brussels de personen op de hoogte van de negatieve gevolgen die zouden kunnen volgen uit hun weigering om in te stemmen met de verwerking van de persoonsgegevens voor doeleinden van dopingbestrijding;"*.

9. Toestemming kan slechts als vrij worden beschouwd wanneer de betrokkene een reële en daadwerkelijke keuze heeft en geen nadeel ondervindt bij weigering. Een bepaling die expliciet voorziet dat personen worden geïnformeerd over "negatieve gevolgen" bij weigering van toestemming wijst er net op dat die weigering nadelige consequenties kan hebben. Dat ondergraaft de vrijheid van de toestemming en doet vermoeden dat sprake is van druk of dwang, zeker in een context waarin ONADO optreedt als overheid of met openbaar gezag. Het volgt uit overweging 43 AVG en de vaste richtsnoeren van de EDPB dat **toestemming niet geldig is wanneer er sprake is van een duidelijke wanverhouding en de betrokkene zich bijgevolg gedwongen voelt om toestemming te geven**. Er bestaan immers geen realistische alternatieven (zonder negatieve gevolgen voor de betrokkene) voor het aanvaarden van de verwerkingsvoorwaarden van de verantwoordelijke overheid.⁵ **Indien de verwerking van persoonsgegevens voor dopingbestrijding noodzakelijk is voor een wettelijke verplichting of een taak van algemeen belang, moet zij worden gebaseerd op artikel 6.1.c) of e) AVG, en niet op toestemming**. Het aankondigen van negatieve gevolgen bij weigering bevestigt net dat de verwerking niet optioneel is, wat onverenigbaar is met het concept van toestemming.
10. In de mate bovendien dat artikel 205 van het ontwerp de omzetting betreft van punt 7 ISPD, dient ook gewezen te worden op de opmerkingen die de EDPB ter zake heeft gemaakt in de Aanbevelingen 1/2025: *"Ten eerste benadrukt het EDPB dat toestemming zoals beschreven in punt 7.2 van de ISPD niet kan worden beschouwd als "vrijelijk verleend" in de zin van artikel 6, lid 1, punt a), artikel 7 en artikel 9, lid 2, punt a), van de AVG, en vraagt het zich dan ook af of toestemming door (n)ado's als geldige rechtsgrondslag kan worden gebruikt voor de verwerking van persoonsgegevens. Toestemming kan alleen een passende rechtsgrondslag zijn als de betrokkene een echte keuze krijgt met betrekking tot het aanvaarden of afwijzen van de aangeboden voorwaarden, zonder nadelige gevolgen. Het EDPB merkt op dat op grond van punt 7.2, a), van de ISPD negatieve gevolgen voor personen kunnen voortvloeien uit hun weigering om toestemming te verlenen voor de verwerking van hun persoonsgegevens, hetgeen niet in overeenstemming is met de vereisten voor toestemming in de AVG. Voorts merkt het EDPB op dat*

⁵ Zie hoofdstuk 3, Elementen van Geldige Toestemming van de Richtsnoeren 05/2020 van de EDPB inzake toestemming overeenkomstig Verordening 2016/679. Te raadplegen via: https://www.edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_202005_consent_nl.pdf.

de toestemming niet geldig wordt door personen eenvoudigweg in kennis te stellen van dergelijke negatieve gevolgen, zoals voorgesteld in punt 7.2, a), van de ISDP.”

11. De principiële ongeschiktheid van toestemming als rechtsgrond voor het gros van de geviseerde verwerkingen volgt ook uit artikel 200 van het ontwerp dat bepaalt: *"De persoonsgegevens zijn vertrouwelijk en noodzakelijk om te voldoen aan **de wettelijke en contractuele verplichtingen van de GGC als ondertekenaar van de Code**. Deze gegevens berusten op **gewichtige redenen van algemeen belang**, zoals erkend door overweging 112 van de Verordening 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Ze is bovendien noodzakelijk voor **de uitvoering van opdrachten van algemeen belang of in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan ONADO Brussels is opgedragen**."* Indien de aanvrager alsnog van oordeel is dat bepaalde – in de context van het ontwerp gestelde – verwerkingen van persoonsgegevens gesteund dienen te worden op de toestemming van de betrokkene⁶, is het zonder meer noodzakelijk om deze expliciet te identificeren in artikel 205 van het ontwerp en om aan te tonen dat de toestemming in die gevallen kan voldoen aan de vereisten van artikel 7 AVG.⁷
12. De bovenstaande opmerkingen gelden *mutatis mutandis* voor wat betreft de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9.1 AVG, in welk geval er krachtens artikel 9.2.a) AVG sprake moet zijn van uitdrukkelijke toestemming.
13. Illustratief – en niet exhaustief – geeft de Autoriteit reeds duiding bij de volgende verwerkingen van persoonsgegevens waar het ontwerp (impliciet) de toestemming van de betrokkene vereist (of minstens vraagt):
 - Artikel 53 j° 212 van het ontwerp: hoewel de Autoriteit in beginsel aanvaardt dat het initiatief tot het indienen van een TTN-aanvraag bij de sporter ligt, meent zij niettemin dat de vereiste 'schriftelijke toestemming' geenszins kan dienen als rechtsgrondslag voor de verwerking van persoonsgegevens gesteld door de Commissie voor de toestemming voor gebruik wegens therapeutische noodzaak (hierna: CTTN) teneinde de rechtmatigheid van de aanvraag te kunnen beoordelen en om de bevindingen in dat verband mee te delen aan het WADA en de betrokken antidopingorganisaties en sportfederaties. Deze aanvraag, evenals de daaropvolgende beoordeling en mededeling ervan, is immers absoluut noodzakelijk in het kader van de (professionele) sportbeoefening van de aanvrager, zodat een weigering om deze "toestemming" te verlenen onmiskenbaar

⁶ Zie bijvoorbeeld de artikelen 98.1°, en 211, §3, van het ontwerp.

⁷ De Autoriteit verzet zich uiteraard niet tegen gevallen waar de instemming van de betrokkenen wordt gevraagd als aanvullende garantie (zonder dat deze instemming op zich de grondslag vormt voor de voorziene verwerkingen).

negatieve gevolgen zou hebben voor de betrokkene en bijgevolg uitsluit dat sprake kan zijn van vrije toestemming in de zin van de AVG;

- Artikel 98, 1°, van het ontwerp: het verdere gebruik van genomen monsters voor onderzoeksdoeleinden kan berusten op de (uitdrukkelijke) toestemming van de betrokkene, in zover deze keuze geheel vrijwillig is en de gevraagde toestemming aantoonbaar voldoet aan de vereisten van artikel 7 AVG;
- Artikel 209, §3, 4°: de Autoriteit benadrukt dat de bewaring van gegevens op zich geen doeleinde is, doch integendeel dat de duur van elke bewaartermijn onlosmakelijk is gekoppeld aan een gekend, specifiek en welbepaald doeleinde. De toestemming van de betrokkene kan aldus geenszins dienen als rechtsgrond om de bewaartermijn te verlengen, daar elke gebeurlijke toestemming geen enkele invloed heeft op het concrete doel van de verwerking en de op basis daarvan vastgestelde bewaartermijn;
- Artikel 211, §3, van het ontwerp: de Autoriteit merkt op dat voor de verdere verwerking van persoonsgegevens voor statistische doeleinden in beginsel geen toestemming is vereist indien voldaan wordt aan de voorwaarden neergelegd in artikel 89.1 AVG⁸ (in welk geval deze verdere verwerking wordt geacht verenigbaar te zijn met het oorspronkelijke doeleinde van de verwerking). Indien en voor zover de keuze om deel te nemen aan het statistisch onderzoek geheel vrijblijvend is (wat evenwel niet lijkt te volgen uit de libellering van de voormelde paragraaf), is het uiteraard wel mogelijk om zich te beroepen op de toestemming van de betrokkene;
- Artikel 215, §3, tweede lid, 3°, van het ontwerp: de Autoriteit benadrukt dat de 'stilzwijgende toestemming' van de elitesporter geenszins de mededeling van zijn verblijfsgegevens aan antidopingorganisaties met de bevoegdheid om hem te controleren kan verantwoorden, daar verplichte (willekeurige) dopingcontroles integraal deel uitmaken van zijn beroepsactiviteit, en het als dusdanig niet mogelijk is om deze 'stilzwijgende toestemming' in te trekken zonder wezenlijke gevolgen voor de betrokken elitesporter.

14. Vervolgens, voor wat betreft de verwerkingen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan een wettelijke verplichting of voor de vervulling van een taak van algemeen belang (of in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag, herhaalt de Autoriteit dat dergelijke verwerkingen steeds een inmenging vormen in het recht op eerbiediging van het privéleven (met inbegrip van het recht op gegevensbescherming) zoals neergelegd in artikel 8 EVRM en artikel 22 *GW*. Dit recht

⁸ Artikel 89.1 AVG vereist dat elke verwerking voor statistische doeleinden moet worden omkaderd door passende waarborgen zodat technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de naleving van het beginsel van de minimale gegevensverwerking te verzekeren en wanneer de statistische doeleinden kunnen worden bereikt door latere verwerkingen die geen of niet langer een identificatie van de betrokkenen toelaat, dient op deze wijze te werk te worden gegaan. De verdere verwerking voor statistische doeleinden gebeurt dus bij voorkeur aan de hand van anonieme gegevens. Indien het niet mogelijk is om met anonieme gegevens het beoogde verwerkingsdoeleinde te bereiken, kunnen gepseudonimiseerde persoonsgegevens worden gebruikt. Indien ook deze niet toelaten het beoogde doeleinde te verwezenlijken kunnen, slechts in laatste instantie, ook niet-gepseudonimiseerde persoonsgegevens worden aangewend.

is echter niet absoluut en kan worden beperkt mits daartoe een voldoende precieze wettelijke bepaling voorhanden is die beantwoordt aan een algemeen maatschappelijk belang en op voorwaarde dat de verwerking evenredig is met het daarmee nagestreefde wettige doelstelling.

15. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met de voormelde artikelen 8 EVRM en 22 *Gw.*, is het daarbij vereist dat deze wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerking vaststelt. Het gaat daarbij om⁹:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is);
- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens;
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

16. In deze context wijst de Autoriteit erop dat overweging 112 AVG de strijd tegen doping uitdrukkelijk erkent als een belangrijke reden van openbaar belang. Hieruit volgt dat **verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van antidopingactiviteiten in beginsel kunnen steunen op het (zwaarwegend) algemeen belang als passende rechtsgrond**. Om dezelfde reden **kan eveneens worden aanvaard dat in dit kader specifieke wettelijke verplichtingen worden opgelegd aan de betrokken instanties, voor zover deze verplichtingen voldoende duidelijk, voorzienbaar en evenredig zijn vastgelegd in de toepasselijke regelgeving**. Dit laat evenwel onverlet dat, **wanneer dergelijke verwerkingen betrekking hebben op bijzondere categorieën van persoonsgegevens, zoals genetische of biometrische gegevens of gegevens over de gezondheid, het bestaan van een rechtsgrond in de zin van artikel 6 AVG op zich niet volstaat en aanvullend vereist is dat de verwerking onder een van de uitzonderingsgronden van artikel 9, lid 2, AVG valt en gepaard gaat met passende specifieke waarborgen**.

17. Dit gezegd zijnde plaats de Autoriteit belangrijke vraagtekens bij artikel 205, §5, van het ontwerp dat bepaalt: *"Wanneer ONADO Brussels persoonsgegevens verwerkt om te voldoen aan **de***

⁹ Met dien verstande dat de vereiste graad van precisie of de mogelijkheid om bepaalde aspecten nader uit te werken in een uitvoeringsbesluit in belangrijke mate afhangen van de ernst van de inmenging, evenals de aard en de omvang van de voorziene gegevensverwerkingen.

wettelijke verplichtingen bedoeld in paragraaf 1, 1°, brengt ze de betrokkenen op de hoogte dat, **los van elke weigering van toekenning¹⁰ of latere intrekking van hun toestemming, de verwerking van hun persoonsgegevens toch noodzakelijk kan zijn, tenzij anders vermeld door de toepasselijke wetgeving, (...).**" Opnieuw wordt de indruk gewekt dat de toestemming waarnaar wordt verwezen in het ontwerp geenszins aangemerkt kan worden als toestemming in de zin van de AVG en derhalve niet kan dienen als rechtsgrondslag voor de verwerking. Indien ONADO persoonsgegevens verwerkt ter naleving van een wettelijke verplichting, is de eventuele toestemming of intrekking van toestemming door de betrokkene immers zonder juridisch belang. Ook de zinsnede 'toch noodzakelijk kan zijn', wekt menens de Autoriteit verkeerdelijk de indruk dat de noodzakelijkheid van de verwerking (die overeenkomstig de betrokken bepalingen gestoeld is op een wettelijke verplichting in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke) afhankelijk zou kunnen zijn van het bestaan van toestemming. De noodzakelijkheid van de verwerking kan evenwel uitsluitend voortvloeien uit de regelgeving die deze verplichtingen (en de daaruit voortvloeiende verwerkingen van persoonsgegevens) vaststelt.

18. Samenvattend benadrukt de Autoriteit dat het noodzakelijk is dat het ontwerp een **duidelijk en expliciet onderscheid** maakt tussen verwerkingen van persoonsgegevens die berusten op **toestemming** (waar zulks effectief mogelijk blijkt) en verwerkingen die plaatsvinden ter uitvoering van een **wettelijke verplichting of een taak van algemeen belang**, in voorkomend geval met uitdrukkelijke aanduiding van de toepasselijke uitzonderingsgrond in de zin van artikel 9.2 AVG. Deze rechtsgronden zijn juridisch niet uitwisselbaar en steunen op wezenlijk verschillende uitgangspunten. Het ontbreken van een duidelijke afbakening leidt tot rechtsonzekerheid en ondermijnt de vereiste voorzienbaarheid en nauwkeurigheid van de regelgeving in hoofde van de betrokkenen.

b. Doeleinde(n) van de gegevensverwerking(en)

19. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
20. In eerste instantie moet gekeken worden naar de ISPD, dewelke tot doel heeft te waarborgen dat anti-dopingorganisaties (zoals ONADO) passende en effectieve gegevensbeschermingsmaatregelen toepassen bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de strijd tegen doping en alle daarmee verband houdende anti-dopingactiviteiten. Daartoe stelt de ISPD ten algemene titel dat persoonsgegevens enkel mogen worden verwerkt voor specifieke, expliciete en legitieme doeleinden, hetgeen *de facto* samenvalt met het

¹⁰ Het gebruik van het woord 'toekenning' lijkt hier onjuist en dient te worden vervangen door 'toestemming'.

doelbindingsbeginsel in de zin van de AVG. Deze doeleinden kunnen minstens indirect worden afgeleid uit de Code, en worden als dusdanig ook opgenomen in het ontwerp.

21. Artikel 3 van het ontwerp specificeert in dat verband: "*§1. ONADO Brussels is de organisatie die belast is met de dopingpreventie en -bestrijding op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze is bevoegd voor zowel elite- als breedtesporters, ongeacht of dat in of buiten wedstrijdverband is.*

§ 2. De antidopingactiviteiten van ONADO Brussels hebben met name betrekking op:

- 1° *de dopingpreventie via **educatie en onderzoek**;*
- 2° *het secretariaat inzake de **TTN**¹¹;*
- 3° *de **planning van de spreiding van de dopingcontroles**;*
- 4° *het beheer van haar doelgroep;*
- 5° *het beheer van de **biologische paspoorten** van haar elitesporters;*
- 6° *de **uitvoering van dopingcontroles**;*
- 7° *de organisatie van de **analyse van de genomen monsters**;*
- 8° *de opzoeking van inlichtingen en de uitvoering van onderzoeken;*
- 9° *het **resultatenbeheer**, met inbegrip van het eventuele nemen van **sancties** en het **toezicht** op de naleving ervan."*

22. Artikel 5 van het ontwerp vertaalt deze bevoegdheden in concrete rollen en verplichtingen. Hieruit kunnen meer bepaalde de volgende concrete verwerkingsdoeleinden worden afgeleid, met name: het vaststellen, bekendmaken, toepassen en afdwingen van antidopingbeleidslijnen en -regels; het samenwerken met nationale en internationale antidopingorganisaties en het melden van niet-naleving aan het Wereldantidopingagentschap; het verrichten en ondersteunen van antidopingonderzoeken, waaronder de opsporing en het onderzoek van mogelijke overtredingen van de antidopingregels (met inbegrip van de organisatie van beroepsprocedures); het beheren van resultaten, het nemen van beslissingen en het opleggen en uitvoeren van sancties; het nemen van bijzondere beschermingsmaatregelen in dossiers waarbij minderjarigen of beschermde personen betrokken zijn; het plannen, uitvoeren, evalueren en bevorderen van antidopingeducatie; het uitoefenen van toezicht op de integriteit en geschiktheid van personen die worden tewerkgesteld of functies uitoefenen binnen het antidopingsysteem; het toezien op en het ontmoedigen van niet-naleving van antidopingnormen door sportorganisaties en andere onderworpen entiteiten; en het waarborgen van de integriteit van de antidopinginfrastructuur, met inbegrip van de onafhankelijkheid van laboratoria en de uitvoering van specifieke verboden.

¹¹ Artikel 1, 22°, van het ontwerp definieert: "*TTN: de toestemming voor gebruik wegens therapeutische noodzaak die een sporter met een medische aandoening toelaat een verboden stof of methode te gebruiken, mits hij voldoet aan de voorwaarden in deze ordonnantie;*"

23. Deze doeleinden volgen tot slot ook uit de artikelen 211 – 215 dewelke de verwerkingsmodaliteiten vaststellen voor respectievelijk educatie en preventie (1), TTN's (2), dopingcontroles, het biologisch paspoort en het resultatenbeheer (3), de onderzoeksbevoegdheden (4) en de verblijfsgegevens van elitesporters (5).
24. De Autoriteit is van oordeel dat deze doeleinden voldoende voorzienbaar zijn in hoofde van alle betrokkenen en derhalve aan de door artikel 5.1.b) AVG gestelde eisen voldoen. Deze vaststelling is te meer gerechtvaardigd in het licht van de artikelen 6, 7 en 8 van het ontwerp, die uitdrukkelijk de rollen en verantwoordelijkheden van respectievelijk de sporters, het begeleidend personeel en de overige personen die aan de antidopingregels zijn onderworpen vastleggen, alsook van de bepalingen van de hoofdstukken II tot en met VIII, die op gedetailleerde wijze het personeel, materiële en temporele toepassingsgebied, evenals de procedurele regels en modaliteiten betreffende deze verwerkingsdoeleinden omschrijven.
25. Volledigheidshalve neemt de Autoriteit akte van het feit dat haar opmerkingen overeenkomstig het advies nr. 96/2021¹² betreffende de volgende doeleinden in rekening werden gebracht in het ontwerp:
- artikel 90 van het ontwerp preciseert uitdrukkelijk dat de verplichte voorlegging van een uittreksel uit het strafregister – Model 2 (of een gelijkaardig document) enkel geldt voor de kandidaten controleurs en chaperons die in contact kunnen komen met minderjarigen;
 - artikel 100 van het ontwerp voorziet dat de invoer van de dopingcontroleformulieren (met inbegrip van het proces-verbaal van de dopingcontrole) in ADAMS¹³ ertoe strekt de gecoördineerde planning van de verdeling van test te vereenvoudigen, onnodige dubbele tests door de antidopingorganisaties te voorkomen en ervoor te zorgen dat de profielen van het biologische paspoort van de sporter up-to-date worden gehouden. Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* voor de TTN-beslissingen (zie artikel 212, §3, tweede lid, van het ontwerp).
26. Naast de hierboven omschreven doeleinden omschrijft artikel 204, §2, van het ontwerp de mogelijkheid voor ONADO om persoonsgegevens te verwerken buiten de omstandigheden die uitdrukkelijk beschreven zijn in de antidopingnormen om doping doeltreffend te bestrijden. De Autoriteit benadrukt in dat verband dat elke verwerking die verder gaat dan wat beschreven wordt in het ontwerp, en bij uitbreiding de Code en haar standaarden, zonder meer gebaseerd moet worden op een geldige rechtsgrond in de zin van artikel 6 (desgevallend aangevuld met een

¹² Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-96-2021.pdf#:~:text=De%20ordonnantie%20van%2021%20juni%202012%20betreffende%20de,op%20het%20grondgebied%20van%20het%20Brussels%20Hoofdstedelijk%20Gewest12.>

¹³ Artikel 1, 30°, van het ontwerp definieert: "ADAMS: het antidopingadministratie- en beheersysteem van het WADA: een online beheersinstrument in de vorm van een databank dat dient om gegevens van sporters in te voeren, te bewaren, te delen en door te zenden;"

uitzonderingsgrond overeenkomstig artikel 9.2 AVG), en beperkt dient te blijven tot wat noodzakelijk is om een gerechtvaardigd doel te bereiken dat verenigbaar is met (één van) de oorspronkelijke verwerkingsdoeleinden. De Autoriteit beoordeelt het evenwel positief dat het ontwerp preciseert dat dergelijke verwerkingen enkel mogen plaatsvinden nadat ONADO een 'beoordeling van de risico's die verband houden met de bescherming van de informatie'¹⁴ heeft uitgevoerd, en alle maatregelen heeft genomen voor de beperking van de risico's bedoeld in artikel 202, §1, van het ontwerp. In een dergelijke beoordeling moet de verenigbaarheid van de doelstelling aangetoond worden.

27. Tot slot wil de Autoriteit de aandacht vestigen op punt 14.3. van de Code dat betrekking heeft op de verplichte openbaarmaking van definitieve besluiten met betrekking tot dopingovertredingen door professionele sporters of andere personen die een overtreding begaan. In dat verband werd door de EDPB reeds gesteld: *"Om ervoor te zorgen dat het juiste evenwicht wordt bereikt tussen de redenen die een zekere mate van transparantie met betrekking tot dopingovertredingen rechtvaardigen en de noodzaak om de grondrechten en belangen van de betrokken persoon te beschermen, beveelt het EDPB echter aan te verduidelijken dat in dit verband onder meer rekening moet worden gehouden met de ernst van de dopingovertreding, het aantal overtredingen, of over de zaak al in de media is bericht, de specifieke situatie van de betrokkene, en de vraag of de sanctie gevolgen heeft voor de resultaten van wedstrijden en de classificatie van sporters. Dezelfde criteria moeten als leidraad dienen voor de besluiten van (n)ado's in de overige gevallen van discretionaire openbaarmaking die bij punt 14.3.1 van de code worden geregeld."*
28. Ter zake stelt de Autoriteit vast dat de bevoegdheid om de regels inzake openbaarmaking vast te stellen, overeenkomstig artikel 213, §3, vierde lid, van het ontwerp wordt gedelegeerd aan het Verenigd College, zodat het ontwerp zelf niet voorziet in een rechtstreekse omzetting van de voormelde bepaling van de Code (in tegenstelling tot de ordonnantie van 21 juni 2012). In aansluiting bij de opmerkingen geformuleerd in advies nr. 96/2021 herinnert de Autoriteit eraan dat de omzetting van de Code in Belgisch recht geen vrijstelling inhoudt van de naleving van de AVG¹⁵. De systematische publicatie van definitieve beslissingen in antidopingprocedures op een voor het publiek toegankelijke website vormt immers een ernstige inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en op bescherming van persoonsgegevens. In het licht van artikel

¹⁴ Ter bevordering van de rechtszekerheid, de leesbaarheid van de regelgeving en de harmonisatie van de gebruikte terminologie, beveelt de Autoriteit aan om de betrokken passage te vervangen door 'gegevensbeschermingseffectbeoordeling overeenkomstig artikel 35 AVG' daar zulks duidelijkheid schept over de modaliteiten en de vereisten van een dergelijke beoordeling.

¹⁵ In dat verband bepaalt de Code immers zelf: *"Where Public Disclosure as required by Article 14.3.2 would result in a breach of other applicable laws, the Anti-Doping Organization's failure to make the Public Disclosure will not result in a determination of non-compliance with the Code as set forth in Article 4.2 of the International Standard for Data Protection;"* (vrije vertaling van de Autoriteit: *"Wanneer de in artikel 14.3.2 vereiste openbaarmaking kan leiden tot een overtreding van andere toepasselijke regels, zal het verzuim van de antidopingorganisatie om de beslissing openbaar te maken niet leiden tot een constatering dat de Code niet is nageleefd, zoals bepaald in artikel 4.2 ISPD"*).

6, lid 3, AVG, gelezen in samenhang met artikel 8 EVRM en artikel 22 van de Grondwet, acht de Autoriteit het derhalve noodzakelijk dat de concrete regels inzake openbaarmaking reeds in het ontwerp zelf worden vastgelegd, en niet pas bij uitvoeringsbesluit.

29. Hoewel de Autoriteit erkent dat het legitiem en in het algemeen belang is ervoor te zorgen dat de sancties die aan sporters of andere betrokken personen worden opgelegd daadwerkelijk worden uitgevoerd, meent zij niettemin dat een algemene en publieke verspreiding van persoonsgegevens betreffende deze sancties verder gaat dan wat dit doel van algemeen belang vereist. Een dergelijke publicatie stelt immers eenieder in staat kennis te nemen van gevoelige persoonsgegevens, ook wanneer daartoe geen functionele noodzaak bestaat, en maakt bovendien hergebruik van deze gegevens voor andere doeleinden mogelijk, zelfs nadat de schorsingsperiode is verstreken en de gegevens van de website zijn verwijderd. De Autoriteit verzoekt derhalve te voorzien in een publicatie in een beveiligde omgeving/databank met beperkte toegang, uitsluitend bestemd voor diegenen die daadwerkelijk belast zijn met het toezicht op de naleving van de opgelegde sancties.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

30. Overeenkomstig artikel 4, punt 7), AVG is de verwerkingsverantwoordelijke de natuurlijke of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt. Wanneer de doeleinden en middelen van deze verwerking worden bepaald door het Unierecht of het lidstatelijke recht, kan daarin worden voorzien wie als verwerkingsverantwoordelijke wordt aangewezen of volgens welke criteria deze wordt bepaald. Volledigheidshalve herinnert de Autoriteit eraan dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke steeds passend moet zijn in het licht van de feitelijke omstandigheden. Zowel op Europees¹⁶ als op nationaal niveau¹⁷ is herhaaldelijk benadrukt dat deze begrippen functioneel en feitelijk moeten worden benaderd. Het is derhalve noodzakelijk de entiteit of entiteiten aan te wijzen die daadwerkelijk de doeleinden van de verwerking bepalen en er effectieve zeggenschap over uitoefenen.
31. Ter zake voorziet artikel 199 van het ontwerp: *"§ 1. ONADO Brussels is de verwerkingsverantwoordelijke voor de persoonsgegevens."*

¹⁶ Richtsnoeren 07/2020 betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG, te raadplegen via: https://edpb.europa.eu/system/files/2022-02/eppb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.

¹⁷ Gegevensbeschermingsautoriteit, *Overzicht van de begrippen verwerkingsverantwoordelijke/verwerker in het licht van de Verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (AVG) en enkele specifieke toepassingen voor vrije beroepen zoals advocaten*. Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/begrippen-verwerkingsverantwoordelijke-verwerker-in-het-licht-van-de-verordening-eu-nr.-2016-679.pdf>.

§ 2. Met betrekking tot de ADAMS-databank, die door het WADA beheerd wordt, is het WADA verantwoordelijk voor de verwerking van de persoonsgegevens die hiermee verband houden.”

32. Wat in eerste instantie de aanduiding van ONADO als verwerkingsverantwoordelijke betreft, is de Autoriteit van oordeel dat, gelet op het grote aantal onderscheiden verwerkingsdoeleinden waarin het ontwerp voorziet, deze aanduiding nader moet worden gemotiveerd¹⁸ (in voorkomend geval in de memorie van toelichting), in het licht van de andere actoren die ONADO bijstaan bij de uitvoering van haar taken of waarmee krachtens het ontwerp persoonsgegevens moeten worden gedeeld¹⁹. Dit geldt des te meer wanneer sprake zou zijn van verwerkersrelaties²⁰ in de zin van artikel 28 AVG of van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijkheid overeenkomstig artikel 26 AVG. Indien dergelijke bijzondere verhoudingen evenwel niet aan de orde zijn, doet de aanduiding van ONADO als verwerkingsverantwoordelijke uiteraard geen afbreuk aan de individuele verantwoordelijkheid van deze actoren, waaronder andere antidopingorganisaties, onafhankelijke laboratoria, artsen, sportfederaties, organisatoren van sportmanifestaties, politie- en justitiediensten en bepaalde agentschappen.
33. Gelet op het feit dat de Europese Commissie in januari 2024 de adequaatheidsstatus van Canada in het kader van de AVG (waar het WADA is gevestigd) heeft verlengd en bevestigd heeft dat het door PIPEDA²¹ gewaarborgde beschermingsniveau toereikend is, neemt de Autoriteit vervolgens akte van de aanduiding van het WADA als verwerkingsverantwoordelijke voor ADAMS. Dit laat evenwel onverlet dat **artikel 46 AVG onverkort van toepassing blijft op alle verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers, ongeacht hun vestigingsplaats, wanneer zij persoonsgegevens doorgeven aan entiteiten gevestigd in derde landen waarvoor geen adequaatheidsbesluit geldt, en dat zij in dat geval gehouden zijn na te gaan en te waarborgen dat een passend niveau van gegevensbescherming wordt verzekerd.**²²

¹⁸ Zie in dat verband ook de punten 32 en 33 van het advies nr. 26/2021. Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-26-2021.pdf>.

¹⁹ Deze opmerking geldt in het bijzonder voor de instantie die krachtens artikel 88 van het ontwerp door ONADO wordt aangewezen voor het beheer van het biologisch paspoort van de elitesporter.

²⁰ De Autoriteit verwijst in dat verband ook naar de bevindingen van de EDPB overeenkomstig de Aanbevelingen 01/2025: "Punt 9.3 van de ISDP bevat voorschriften om ervoor te zorgen dat persoonsgegevens alleen op verantwoordelijke wijze worden gedeeld met derde-vertegenwoordigers, waaronder de uitvoering van technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen. Het EDPB beveelt aan om in dit punt een extra vereiste op te nemen waarin wordt bepaald dat wanneer en indien gegevensverwerkingsactiviteiten worden uitgevoerd door derde-vertegenwoordigers die namens (n)ado's als gegevensverwerkers optreden, deze moeten zijn gebaseerd op een overeenkomst of rechtshandeling overeenkomstig artikel 28 van de AVG. Volgens de voorwaarden van deze overeenkomst of rechtshandeling moeten derde-vertegenwoordigers handelen volgens gedocumenteerde instructies van en bijstand verlenen aan (n)ado's, zodat zij de naleving van de ISDP en de AVG kunnen waarborgen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot het waarborgen van de beveiliging van persoonsgegevens, het beantwoorden van verzoeken om uitoefening van de rechten van betrokkenen en verplichtingen met betrekking tot inbreuken in verband met persoonsgegevens."

²¹ PIPEDA staat voor 'Personal Information Protection and Electronic Documents Act', en regelt hoe private organisaties in Canada persoonsgegevens mogen verzamelen, gebruiken en meedelen.

²² Zie in dat verband Hoofdstuk V AVG en de Aanbevelingen 01/2020 van het EDPB inzake maatregelen ter aanvulling op doorgifte-instrumenten teneinde naleving van het beschermingsniveau van persoonsgegevens in de Unie te waarborgen; zie

34. Tot slot verzoekt de Autoriteit om in lijn met de opmerkingen van de EDPB in dat verband te verduidelijken welke de concrete hoedanigheid is van de ambtenaren die overeenkomstig artikel 201 van het ontwerp door ONADO worden aangewezen om te waarborgen dat de antidopingregels inzake vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens worden nageleefd. Hoewel de Autoriteit ingenomen is met het voornemen dergelijke personen aan te wijzen, blijft het onduidelijk in welke mate hun rol overeenstemt met die van de functionaris voor gegevensbescherming (hierna: DPO) overeenkomstig de artikelen 37 – 39 AVG, zodat niet kan worden nagegaan of aan de specifieke vereisten van de AVG wordt voldaan. De Autoriteit beveelt aldus aan te verduidelijken of de rol van de aangewezen ambtena(a)r(en) gelijkwaardig is aan die van de DPO en, indien dat het geval is, om de regels inzake hun aanwijzing, onafhankelijkheid, functie en taken expliciet af te stemmen op het kader van de artikelen 37 – 39 AVG. **Gelet op de omvang, de complexiteit en het gevoelige karakter van de in het ontwerp voorziene verwerkingen, waaronder grootschalige verwerkingen van bijzondere categorieën van persoonsgegevens, is de Autoriteit van oordeel dat de aanstelling van een functionaris voor de gegevensbescherming hoe dan ook noodzakelijk is.**

d. Proportionaliteit/ Minimale Gegevensverwerking

35. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (beginsel van 'minimale gegevensverwerking').

36. Voor het merendeel van de verwerkingsdoeleinden worden de te verwerken categorieën van persoonsgegevens opgenomen in bijlage I van het ontwerp, dat de omzetting betreft van bijlage A van de ISDP. De bijlage onderscheidt met name: (1°) Demografische informatie en profiel van de sporters of andere betrokkenen, (2°) verblijfs- en locatiegegevens²³, (3°) gegevens over TTN's,

ook het arrest van het Hof van Justitie van 16 juli 2020, Facebook Ireland en Schrems, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559 (Schrems II).

²³ In dat kader moet op specifiek verwezen worden naar artikel 72 van het ontwerp, dat bepaalt: "§ 1. *Elitesporters van categorie A publiceren hun nauwkeurige en bijgewerkte verblijfsgegevens in ADAMS.*

§ 2. Elitesporters van categorie A publiceren de volgende verblijfsgegevens:

- 1° *naam en voornaam*
- 2° *hoofdtelefoonnummer waarop ze door de controleur kunnen worden bereikt in de laatste vijf minuten van het tijdslot van zestig minuten bedoeld in punt 6°;*
- 3° *volledig postadres en persoonlijk e-mailadres waar berichtgeving naartoe kan worden gestuurd als officiële kennisgeving;*
- 4° ***volledig adres van de plaats waar ze de nacht doorbrengen, voor elke dag van het volgende kwartaal;***
- 5° *naam en volledig adres van de hoofdtrainingsplaats waar ze van plan zijn te trainen, voor elke dag van het volgende kwartaal;*
- 6° ***specifiek tijdslot van zestig minuten tussen 5.00 en 23.00 uur gedurende welke ze beschikbaar en toegankelijk blijven op een specifieke locatie voor een onaangekondigde controle;***

(4°) gegevens over de dopingcontroles²⁴, (5°) Laboratoriumdossiers en gegevens verwerkt door de instantie voor het beheer van het biologisch paspoort, (6°) gegevens inzake het resultatenbeheer, (7°) onderzoeken, (8°) educatie (en preventie) en (9°) informatie verstrekt door de organisatoren van sportevenementen. De Autoriteit herhaalt dat de omzetting van de Code (en de standaarden) in Belgisch recht geen vrijstelling inhoudt van de naleving van de AVG, doch aanvaardt dat – zonder afbreuk te doen aan de vereisten van nauwkeurigheid en voorzienbaarheid van de regelgeving – het vaststaande belang van een internationale harmonisatie van de antidopingregels in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de categorieën van persoonsgegevens die in dit kader worden verwerkt.

37. Voorafgaandelijk benadrukt de Autoriteit dat de in bijlage I opgenomen kolom 'Grondslag voor de bewaring' geen juridische meerwaarde heeft en bovendien blijkt geeft van een onjuiste lezing van de AVG, in zoverre daarin wordt gesuggereerd dat 'noodzaak' of 'proportionaliteit' op zichzelf een rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens zouden vormen. Noodzaak en proportionaliteit zijn evenwel geen autonome rechtsgrondslagen in de zin van artikel 6 AVG, maar materiële toetsingscriteria die pas relevant worden **na** de vaststelling van een geldige rechtsgrond. In de onderhavige context kunnen uitsluitend het algemeen belang, de naleving van een wettelijke verplichting waaraan de verwerkingsverantwoordelijke is onderworpen, dan wel – in uitzonderlijke en uitdrukkelijk gemotiveerde gevallen – de toestemming van de betrokkene als rechtsgrondslag

7° *kalender van hun wedstrijden en/of evenementen voor het volgende kwartaal, met inbegrip van de naam van de wedstrijd of het evenement en het adres van elke locatie waar ze tijdens het kwartaal in actie zullen komen, samen met de data waarop ze op die locaties in actie zullen komen;*

8° *een pasfoto die voldoet aan de eisen in ADAMS, zodat hun identiteit gemakkelijker kan worden bevestigd wanneer ze voor een controle worden geselecteerd.*

§ 3. Elitesporters van categorie B publiceren de volgende verblijfsgegevens:

1° *voor de individuele sporters:*

- *naam en voornaam;*
- ***volledig adres van de plaats waar ze overnachten***, voor elke dag van het volgende kwartaal;
- *hoofdtrainingsplaats, ervan uitgaande dat indien sporters geen vaste trainingslocatie heeft, ze het adres moeten opgeven van de locatie waar de training begint en/of eindigt;*
- *kalender van hun wedstrijden en/of evenementen voor het volgende kwartaal, met inbegrip van de naam van de wedstrijd of het evenement en het adres van elke locatie waar ze tijdens het kwartaal in actie zullen komen, samen met de data waarop ze op die locaties in actie zullen komen;*
- *een pasfoto die voldoet aan de eisen in ADAMS, zodat hun identiteit gemakkelijker kan worden bevestigd wanneer ze voor een controle worden geselecteerd.*

2° *voor sporters die deel uitmaken van een ploeg:*

- *naam en voornaam van de sporters die deel uitmaken van de ploeg en die geselecteerd kunnen worden voor een wedstrijd;*
- *activiteiten van de ploeg;*
- *uurrooster en plaats van sportwedstrijden en trainingen in het komende kwartaal.*

§4. Elitesporters van categorie A mogen, naast de in paragraaf 1 bedoelde verplichte verblijfsgegevens, elke andere alternatieve locatie aangeven, zoals hun werkplek of onderwijsinstelling, waar ze gevonden kunnen worden om zich tijdens het kwartaal aan controles te onderwerpen. Ze kunnen ook bijkomende informatie geven over hun verplaatsingen die gevolgen kunnen hebben op hun beschikbaarheid voor controles.

(...)”.

²⁴ In dat verband dient ook verwezen te worden naar artikel 92 van het ontwerp dat de inhoud van het dopingcontroleformulier omschrijft.

worden aangemerkt. Het louter bestaan van een dergelijke rechtsgrond volstaat evenwel niet om de rechtmatigheid van de verwerking te waarborgen. Het is immers de concrete en voldoende nauwkeurige en voorzienbare invulling van deze rechtsgrond – met name door de vaststelling van de wezenlijke elementen van de verwerking (waaronder de te verwerken categorieën van persoonsgegevens) – waaruit vervolgens moet blijken dat de verwerking daadwerkelijk **noodzakelijk en proportioneel** is in het licht van het nagestreefde doel, overeenkomstig artikel 5.1.b), c) en e) AVG. In het licht van het bovenstaande verzoekt de Autoriteit om de betrokken kolom te schrappen.

38. Vervolgens is de Autoriteit van oordeel dat de in de artikelen 211 tot en met 215 van het ontwerp opgenomen (blanco) verwijzing naar bijlage I onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent de persoonsgegevens die daadwerkelijk kunnen en moeten worden verwerkt ter verwezenlijking van de in deze artikelen vermelde doeleinden. Hoewel bijlage I een gecategoriseerde oplijsting bevat van de categorieën van persoonsgegevens, die bovendien tot op zekere hoogte worden gespecificeerd, wordt deze differentiatie niet weerspiegeld in de artikelen 211 tot en met 215 van het ontwerp. **Voor de toetsing van de noodzakelijkheid en proportionaliteit van een verwerking is het evenwel vereist dat voor elk afzonderlijk doeleinde op voldoende duidelijke en nauwkeurige wijze wordt afgebakend welke persoonsgegevens daarvoor worden verwerkt.** Een loutere opsomming van gegevenscategorieën, zonder deze uitdrukkelijk te koppelen aan welbepaalde doeleinden, laat niet toe te beoordelen in welke mate deze gegevens daadwerkelijk noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van een specifiek doeleinde. Deze vaststelling geldt des te meer nu niet elk doeleinde de verwerking rechtvaardigt van alle in bijlage I opgenomen categorieën van persoonsgegevens en een belangrijk deel daarvan geclassificeerd dient te worden als bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9.1 AVG. De Autoriteit acht het derhalve noodzakelijk dat in de artikelen 211 tot en met 215 van het ontwerp uitdrukkelijk wordt verwezen naar de concrete en relevante bepalingen van bijlage I, en niet louter naar bijlage I in haar geheel. Zo kan illustratief worden vastgesteld dat in het kader van educatie en preventie (artikel 211 van het ontwerp) uitsluitend de in bijlage I, 1° en 8°, vermelde gegevenscategorieën worden verwerkt, terwijl voor de behandeling van TTN's (artikel 212 van het ontwerp) de gegevenscategorieën vermeld in bijlage I, 1°, 3° en, in voorkomend geval, 5°, relevant zijn, enzovoort.
39. Specifiek voor wat betreft de verwerking van verblijfs- en locatiegegevens van elitesporters in het kader van dopingcontroles (zoals voorzien in de artikelen 72 e.v. van het ontwerp), benadrukt de Autoriteit dat zij een bijzonder verregaande inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen teweegbrengen. Dergelijke gegevens maken het immers mogelijk om het dagelijkse leven, de verplaatsingen, de verblijfplaatsen en de beschikbaarheid van betrokken sporters op quasi continue wijze te reconstrueren, hetgeen diepgaand inzicht verschaft in hun persoonlijke

levenssfeer, sociale relaties en leefpatronen en daarenboven een permanent controlegevoel institueert bij de sporters. Hoewel rekening kan worden gehouden met de specifieke positie van (elite) sporters, in wiens hoofde een zekere voorzienbaarheid van de verwerking kan worden verwacht en voor wie de legitimiteit van de strijd tegen doping op zich geen nadere motivering behoeft, is het niettemin noodzakelijk dat de doeleinden van dergelijke verwerkingen strikt worden afgebakend en nageleefd worden, en dat zij gepaard gaan met bijzondere en expliciete waarborgen inzake vertrouwelijkheid, beperkte toegang, beperkte en vooraf vastgestelde bewaartermijnen, alsook effectieve controle- en toezichtmechanismen.

40. Onverminderd de bovenstaande opmerkingen en er vanuit gaande dat daaraan gevolg wordt gegeven, is de Autoriteit van oordeel dat de in bijlage I opgesomde categorieën van persoonsgegevens, daarbij rekening houdend met de in artikel 208 van het ontwerp vastgestelde beveiligingsmaatregelen en de bijzondere hoedanigheid van de sporters en hun begeleidend personeel, in overeenstemming zijn met de geldende internationale antidopingregelgeving en als dusdanig voldoende nauwkeuring en voorzienbaar zijn in hoofde van de betrokkenen.
41. Verder voorzien zowel het ontwerp als de bijlage I in delegaties aan het Verenigd College voor het vaststellen van bijkomende 'persoonlijke informatie'²⁵:
 - Artikel 216 van het ontwerp stelt op algemene wijze: *"De persoonsgegevens zijn deze die in dit hoofdstuk worden vermeld, onverminderd eventuele aanvullende informatie die door het Verenigd College wordt gespecificeerd en die noodzakelijk is om de bepalingen van de ordonnantie uit te voeren."* In de mate aldus dat deze delegatie betrekking heeft op de uitbreiding van de in bijlage I opgesomde persoonsgegevens, benadrukt de Autoriteit dat deze 'aanvullende informatie' – overeenkomstig het legaliteitsbeginsel – enkel betrekking kan hebben op persoonsgegevens die inhoudelijk verband houden met de reeds vastgestelde categorieën van persoonsgegevens, en dat deze delegatie er aldus niet toe kan strekken dat bijkomende gegevenscategorieën worden vastgesteld;
 - Bijlage I, 9° bepaalt vervolgens dat de gegevenscategorie *'Informatie verstrekt door organisatoren van sportevenementen krachtens artikel 69'* nader vastgesteld dient te worden door het Verenigd College. De Autoriteit neemt er akte van, doch benadrukt opnieuw dat deze delegatie – minstens voor wat persoonsgegevens betreft – niet verder kan gaan dan hetgeen vastgesteld in artikel 69 van het ontwerp, en dus louter betrekking kan hebben op de identiteit en de contactinformatie van de afgevaardigden van organisatoren en deelnemende sportorganisaties.

²⁵ De Autoriteit verzoekt om 'persoonlijke informatie' te vervangen door 'persoonsgegevens' in lijn met de in de AVG gebruikte terminologie. Deze opmerking geldt bij uitbreiding voor het ontwerp in haar geheel.

42. Tot slot wijst de Autoriteit erop dat het ontwerp in secundaire orde ook voorziet in de verwerking van persoonsgegevens van andere personen dan sporters en begeleidend personeel, waaronder personeelsleden of bijzondere ambtenaren van ONADO die aan specifieke onafhankelijkheids-, vertrouwelijkheids- of geschiktheidsvereisten moeten voldoen; personen belast met educatie- en preventieactiviteiten; afgevaardigden of vertegenwoordigers van sportfederaties of -organisaties; dopingcontroleurs en chaperons; alsook andere personen die krachtens het ontwerp bepaalde taken uitoefenen of toegang hebben tot gevoelige gegevens. In dat verband benadrukt de Autoriteit dat het, gelet op artikel 6.3 AVG, vereist is dat het ontwerp ook voor deze categorieën van personen op voldoende duidelijke en voorzienbare wijze vaststelt welke categorieën van persoonsgegevens mogen worden verwerkt en hoelang ze kunnen worden bewaard, in het bijzonder wanneer de verwerking betrekking heeft op gevoelige gegevens (zoals uittreksels uit het strafregister in het kader van contacten met minderjarigen²⁶).

e. Bewaartermijn van de persoonsgegevens

43. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
44. Ten algemene titel bepaalt artikel 209, § 1, van het ontwerp dat de maximale bewaartermijn van persoonsgegevens wordt vastgesteld naargelang de categorie ervan in bijlage I, en dat deze gegevens worden vernietigd of geanonimiseerd zodra zij niet langer nuttig zijn voor de doeleinden die met de verwerking worden nagestreefd. Paragraaf 3 van datzelfde artikel voorziet vervolgens in meerdere gronden om de in bijlage I vastgestelde bewaartermijnen te verlengen. De Autoriteit brengt ter zake in herinnering dat, overeenkomstig artikel 6.3, van de AVG, wanneer de verwerking berust op een wettelijke verplichting of op de vervulling van een taak van algemeen belang, de regelgeving zelf de **maximale** bewaartermijn dient vast te stellen rekening houdend met de – eveneens in de regelgeving vastgestelde – doeleinden en categorieën van gegevens, dan wel minstens de criteria moet bepalen op basis waarvan deze termijn kan worden vastgesteld. De verlenging van een bewaartermijn voor gegevens die worden verwerkt op grond van artikel 5.1.c) of e), AVG kan bijgevolg in beginsel slechts plaatsvinden door een wijziging van de regelgeving die de onderliggende verwerking omschrijft. Wat de verwerkingen betreft die in voorkomend geval op een andere rechtsgrond worden gebaseerd, met name de (uitdrukkelijke) toestemming van de betrokkene, verwijst de Autoriteit naar hetgeen uiteengezet is in de punten 6 – 13, en herhaalt zij dat toestemming in de onderhavige context slechts in uitzonderlijke en gemotiveerde gevallen tot

²⁶ Zie punt 25 van het advies en artikel 90 van het ontwerp.

rechtsgrond kan dienen. Specifiek met betrekking tot de verschillende 'verlengingsgronden' is de Autoriteit aldus van oordeel dat:

- de mogelijkheid tot verlenging wanneer dit "*uitdrukkelijk is toegestaan*" (§3, 1°) bijzonder ruim en weinig bepaald is geformuleerd, en derhalve geenszins duidelijkheid schept over wie een dergelijke toestemming kan geven en onder welke voorwaarden (en in welke mate er een onderscheid bestaat met paragraaf 3, 4° dat een verlenging van de bewaartermijn toestaat mits "*de uitdrukkelijke en geldige toestemming van de betrokkene*"). Deze bepaling heeft geen enkele juridische meerwaarde en is bovendien manifest onverzoenbaar met het beginsel van opslagbeperking, gelezen in het licht van artikel 6.3 AVG;
- de verlenging van de bewaartermijn wanneer de wet of een gerechtelijke procedure dit eist (§3, 2°) evenmin een juridische meerwaarde heeft. In de mate dat zulks effectief noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de verwerkingsdoeleinden is het immers reeds mogelijk om de wet (en de overeenkomstig vastgestelde bewaartermijn) aan te passen (zonder dat dit uitdrukkelijk moet worden voorzien). Daarnaast is de Autoriteit van oordeel dat, voor zover de betrokken gegevens noodzakelijk kunnen zijn in het kader van gerechtelijke procedures, hiermee reeds rekening moet worden gehouden bij de vaststelling van de oorspronkelijke bewaartermijnen, hetgeen naar het oordeel van de Autoriteit – gelet op de aanzienlijke duur van verschillende in bijlage I vastgestelde termijnen (*infra* punt 46 e.v.) – reeds het geval lijkt te zijn);
- de bovenstaande opmerkingen *mutatis mutandis* gelden voor de mogelijkheid om de bewaartermijnen te verlengen in geval van vermeende of redelijkerwijs te verwachten overtredingen van antidopingregels (§3, 3°);
- een verlenging van de bewaartermijn met de uitdrukkelijk en geldige toestemming van de betrokkenen (§3, 4°) enkel gerechtvaardigd is wanneer de onderliggende verwerking **rechtsgeldig** steunt op de (uitdrukkelijke) toestemming van de betrokkenen, en daarenboven aantoonbaar noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het verwerkingsdoeleinde, zodat een dergelijke verlenging niet op arbitraire wijze kan plaatsvinden;
- een verlenging in het geval bijlage I specifiek voorziet in andere omstandigheden waarin ONADO Brussels de maximale bewaartermijnen kan verlengen (§3, 5°) enkel mogelijk is in zover deze 'bijzondere omstandigheden', evenals de feitelijke verlenging van de termijn uitdrukkelijk en nauwkeurig worden vastgesteld in het ontwerp (*i.e.* termijn X wordt verlengd met Y wanneer omstandigheid Z zich voordoet).

45. In het licht van het bovenstaande dient artikel 209, §2, 1° - 3°, van het ontwerp te worden geschrapt. Artikel 209, §2, 4° - 5°, van het ontwerp kan worden behouden onder voorbehoud van hetgeen hierboven werd uiteengezet.

46. In wat volgt analyseert de Autoriteit de in bijlage I (die voorziet in de omzetting van Bijlage A van de ISPD) vastgestelde bewaartermijnen.
47. Ten eerste, wat de demografische informatie, de gegevens inzake het profiel van de sporter en de contactgegevens (bijlage I, 1°) betreft, voorziet het ontwerp dat deze gegevens worden bewaard totdat alle andere daaraan verbonden registraties zijn gewist. In de mate dat de bewaring van de achternaam, voornaam, geboortedatum, gebruikersnaam in ADAMS, identificatiecode van het biologisch paspoort, licentienummer, sportdiscipline, nationaliteit, geslacht en de contactgegevens noodzakelijk zijn voor de correcte identificatie van de sporter voor alle in het kader van het ontwerp gestelde verwerkingen, meent de Autoriteit dat het gepast is om deze termijn te laten samenvallen met de bewaartermijn van de dossiers die krachtens het ontwerp (en bij uitbreiding de Code en haar standaarden) het langst moet worden bewaard. Dit laat evenwel onverlet de hieronder geformuleerde opmerkingen met betrekking tot de overige bewaartermijnen, en in het bijzonder de noodzaak om deze, behoudens bijkomende en afdoende motivering, aanzienlijk te beperken.
48. Wat vervolgens de verblijfs- en locatiegegevens betreft (bijlage I, 2° en artikel 72 van het ontwerp), die – zoals hoger uiteengezet – een bijzonder verregaande inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigen, stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp voorziet in een uniforme bewaartermijn van tien jaar vanaf het einde van het kwartaal waarvoor deze gegevens werden ingediend. De Autoriteit benadrukt dat dergelijke gegevens, gelet op hun aard en hoge granulariteit, niet louter logistieke informatie betreffen, maar structureel toelaten tot het opstellen van gedetailleerde profielen van sporters, waaronder hun dagelijkse routines, verplaatsingspatronen, verblijfplaatsen, sociale en professionele activiteiten en periodes van afwezigheid. Een langdurige bewaring van deze gegevens vergroot aanzienlijk het risico op profilering, oneigenlijk secundair gebruik, *function creep* en misbruik, en institueert bovendien een disproportioneel gevoel van permanente controle in hoofde van de betrokkenen. De Autoriteit stelt ook vast dat deze bewaartermijn aanzienlijk verder gaat dan hetgeen thans is voorzien in de nog geldende *'International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information 2021 (ISPPPI)*, waarin verblijfs- en locatiegegevens in beginsel slechts twaalf maanden worden bewaard vanaf het einde van het betrokken kwartaal, met uitzondering van gegevens die betrekking hebben op vastgestelde overtredingen van de verblijfsverplichtingen, welke gedurende tien jaar worden bewaard vanaf het ogenblik van de overtreding. In lijn met de standpunten van de EDPB is de Autoriteit van oordeel dat de in het ontwerp (en in de ISDP) voorziene algemene bewaartermijn van tien jaar voor alle verblijfs- en locatiegegevens kennelijk onevenredig is en geenszins kan worden verantwoord door het nagestreefde doel, namelijk het mogelijk maken van gerichte en onaangekondigde controles binnen het kwartaal waarvoor de gegevens worden

neergelegd.²⁷ Gelet op het bovenstaande is de Autoriteit van oordeel dat het behoud van de huidige termijnen overeenkomstig de ISPPPI 2021 ruimschoots volstaat en beter aansluit bij het beginsel van minimale gegevensverwerking en opslagbeperking.

49. Ten derde stelt de Autoriteit vast dat met betrekking tot de gegevens inzake therapeutische toestemmingen (TTN's) (bijlage I, 3°) een onderscheid wordt gemaakt tussen, enerzijds, de beslissingen tot toekenning of afwijzing van TTN's, met inbegrip van eventuele bijkomende verslagformulieren, en, anderzijds, de TTN-aanvraagformulieren, aanvullende medische documentatie en alle overige informatie die verband houdt met een TTN-aanvraag en die niet uitdrukkelijk in bijlage I is vermeld. Voor de eerste categorie wordt een bewaartermijn van tien jaar voorzien, te rekenen vanaf de datum van het verstrijken van de TTN of van de afwijzing ervan, aangezien deze gegevens volgens het ontwerp relevant kunnen zijn in het kader van toekomstige controles of onderzoeken. De tweede categorie wordt daarentegen bewaard gedurende twaalf maanden vanaf het verstrijken van de TTN, dan wel, in het geval van TTN's met terugwerkende kracht, gedurende twaalf maanden vanaf de datum van de beslissing, aangezien deze gegevens na afloop van de TTN uitsluitend relevant zouden zijn in het kader van een eventuele nieuwe aanvraag. Hoewel de Autoriteit erkent dat het positief is dat voor de meest gevoelige gegevens een kortere bewaartermijn wordt voorzien, benadrukt zij niettemin dat ook de beslissingen tot toekenning of afwijzing van TTN's onmiskenbaar (minstens indirect) gezondheidsgegevens bevatten en derhalve kwalificeren als bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9.1 AVG, die een verhoogd beschermingsniveau vereisen. Tegen deze achtergrond is de Autoriteit van oordeel dat de voorziene bewaartermijn van tien jaar bijzonder lang is en onvoldoende wordt verantwoord in het licht van de nagestreefde doeleinden. In dit verband immers stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp louter voorziet dat deze gegevens '**nuttig kunnen zijn**' bij toekomstige controles of onderzoeken, hetgeen niet volstaat om te voldoen aan de vereiste dat bewaartermijnen aantoonbaar noodzakelijk en evenredig moeten zijn in het licht van de beoogde doeleinden. Een dergelijke abstracte en hypothetische motivering kan een langdurige bewaring van gevoelige gezondheidsgegevens niet dragen.
50. Met betrekking tot de controlegerelateerde gegevens (bijlage I, 4°), evenals de laboratoriumdossiers en de dossiers van de instantie voor het beheer van het biologisch paspoort (bijlage I, 5°), die – behoudens de uitzonderingen voor onvolledige controledocumenten of

²⁷ Ook uit de in het ontwerp opgenomen motivering blijkt geenszins welke concrete elementen de noodzaak van een bewaartermijn van tien jaar kunnen dragen: "De drie verzuimen in een periode van twaalf maanden met betrekking tot de verplichting inzake de verblijfsgegevens moeten worden bijgehouden. Na de periode van twaalf maanden moet er gevolg worden gegeven aan die verzuimen. Daarnaast blijft informatie over de verblijfsgegevens tijdens een langere periode relevant om de controlestrategieën te verfijnen, bijvoorbeeld naargelang de trainingslocaties, voor resultatenbeheersprocessen, inclusief in geval van een nieuwe controle of in verband met het biologisch paspoort van de sporter, en voor de onderzoeken naar eventuele overtredingen van de antidopingregels of de strategieën om dopingcontroles te ontwijken."

documentatie zonder monsters²⁸ – gedurende tien jaar worden bewaard vanaf de monsterneming of vanaf de aanmaakdatum van de documenten, herneemt de Autoriteit *mutatis mutandis* haar opmerkingen geformuleerd in de punten 48 – 49 hierboven.

51. Ten vijfde voorziet het ontwerp, voor de bepalingen met betrekking tot de overtreding van de antidopingregels (de aard van de overtreding), de beslissingen genomen krachtens de antidopingnormen en de relevante documenten/dossiers (met inbegrip van de verslagen van afwijkende analyseresultaten of niet-naleving van de verplichtingen inzake de verblijfsgegevens, de documenten van het laboratorium en het antidopingprogramma), in een bewaartermijn gelijk aan de langste van de volgende periodes, te rekenen vanaf de datum van de definitieve beslissing; tien jaar of de duur van de schorsingsperiode of periode van uitsluiting (bijlage I, 6°). Redactioneel stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp, in tegenstelling tot de bijlage A ISDP, verschillende termen als synoniemen door elkaar gebruikt, hetgeen de duidelijkheid en leesbaarheid van de regeling niet ten goede komt. Het betreft met name het gebruik van de termen antidopingregels en antidopingnormen, enerzijds, en schorsingsperiode en periode van uitsluiting, anderzijds. In de mate dat tussen deze begrippen daadwerkelijk een inhoudelijk onderscheid bestaat, is het noodzakelijk dat dit onderscheid in het ontwerp uitdrukkelijk en consequent wordt verduidelijkt. Indien een dergelijk onderscheid niet wordt beoogd, verdient een harmonisatie van de gebruikte terminologie doorheen het ontwerp aanbeveling. Met betrekking tot de termijn *an sich* is de Autoriteit wederom van oordeel dat noch de proportionaliteit, noch de noodzakelijkheid van de bewaartermijn voldoende worden gemotiveerd. Dit blijkt onder meer uit het enigszins arbitraire karakter van vastgestelde 'basistermijn' van tien jaar, die ertoe leidt dat een relatief lichte inbreuk die aanleiding heeft gegeven tot een schorsing van bijvoorbeeld één jaar, even lang wordt bewaard als een ernstige inbreuk die een schorsing van tien jaar tot gevolg heeft gehad. Een dergelijke uniforme bewaartermijn lijkt moeilijk te verantwoorden in het licht van het proportionaliteitsbeginsel, temeer daar de carrière van elitesporters doorgaans relatief beperkt is in de tijd en vaak niet meer dan ongeveer vijftien jaar bedraagt.
52. De Autoriteit beveelt derhalve aan om de bewaartermijn te laten samenvallen de schorsingsperiode, eventueel verlengd een vaste periode van twaalf of vierentwintig maanden, voor zover deze bijkomende termijn objectief kan worden gerechtvaardigd in het licht van een verhoogde waakzaamheid ten aanzien van voormalige overtreders. Wat daarnaast de bewaring van analyseresultaten en laboratoriumdocumenten in het kader van het resultatenbeheer betreft, acht de Autoriteit het noodzakelijk dat wordt verduidelijkt in welke mate deze bewaring verschilt van de bewaring van gegevens overeenkomstig bijlage I, 4° en 5°, en om welke redenen het

²⁸ Deze gegevens worden bewaard twaalf maanden vanaf de aanmaakdatum van het document. Het ontwerp verduidelijkt: "Onvolledige documenten of documentatie zonder bijhorend monster is meestal het gevolg van een fout bij de gegevensinvoer en wordt na korte tijd vernietigd om de integriteit van de gegevens te waarborgen."

resultatenbeheer als zodanig een afzonderlijke of bijkomende bewaring van dergelijke gegevens vereist dan wel rechtvaardigt.

53. Met betrekking tot de onderzoeken (bijlage I, 7°), en meer bepaald, de documenten die het bewijsdossier vormen van een specifiek onderzoek en die persoonsgegevens bevatten, stelt het ontwerp een bewaartermijn vast van tien jaar te rekenen vanaf het afsluiten van het betrokken onderzoek. De Autoriteit merkt op dat het soort en de inhoud van dergelijke dossiers aanzienlijk kunnen variëren naargelang de draagwijdte en de aard van het gevoerde onderzoek, en dat zij in de praktijk vaak gevoelige persoonsgegevens kunnen bevatten, waaronder gegevens die (minstens indirect) betrekking hebben op de gezondheid van de betrokken sporters. In dat licht rijst de vraag of een uniforme bewaartermijn van tien jaar, ook nadat het onderzoek is afgesloten en alle beschikbare rechtsmiddelen zijn uitgeput, steeds noodzakelijk en proportioneel kan worden geacht in het licht van de nagestreefde doeleinden. Deze vraag stelt zich des te meer in gevallen waarin uit het onderzoek blijkt dat er geen sprake is van een overtreding van de antidopingregels. In dergelijke omstandigheden lijkt een langdurige bewaring van potentieel gevoelige gegevens moeilijk te verzoenen met het beginsel van opslagbeperking. De Autoriteit beveelt derhalve aan nader te motiveren waarom een bewaartermijn van tien jaar noodzakelijk wordt geacht voor alle categorieën van onderzoeksdossiers, dan wel te voorzien in een meer gedifferentieerde regeling die rekening houdt met de uitkomst en de aard van het betrokken onderzoek.
54. Ten zevende preciseert het ontwerp dat gegevens inzake educatie (gevolgde lessen, voltooiingsdata, eindcijfer, hoedanigheid van de leerling) bewaard worden totdat alle andere daaraan verboden dossiers zijn gewist of zolang de persoon actief is in de sport, naargelang de langste periode. De aanvrager stelt bijkomend dat hoewel deze gegevens niet gevoelig zijn, ze niettemin noodzakelijk zijn om inzicht te krijgen in het traject van de leerling in de loop van de tijd door de verschillende rollen heen (bijvoorbeeld van jongere naar sporter naar trainer). Ze kunnen bovendien relevant zijn in een zaak van overtreding van de antidopingregels voor wat de schuldgraad betreft. De Autoriteit stelt evenwel vast dat de voorgestelde bewaartermijn bijzonder ruim en weinig precies is geformuleerd. Door de bewaring te koppelen aan het voortbestaan van andere – niet nader gepreciseerde – dossiers of aan de – potentieel langdurige – actieve betrokkenheid van een persoon bij de sport, kan de effectieve bewaartermijn in de praktijk aanzienlijk oplopen. Hoewel de Autoriteit kan aanvaarden dat een zekere bewaring van educatiegegevens gerechtvaardigd kan zijn om het opleidingsverloop te documenteren en in voorkomend geval relevant kan zijn bij de beoordeling van de schuldgraad in een antidopingprocedure, acht zij het noodzakelijk dat het ontwerp voorziet in een duidelijkere en objectief bepaalbare maximale bewaartermijn.

55. Tot slot neemt de autoriteit, onder voorbehoud van de in punt 41, tweede streepje, geformuleerde opmerkingen, akte van de bewaartermijn van één jaar voor de informatie die door de organisatoren van sportevenementen worden verstrekt krachtens artikel 69 van het ontwerp.

f. (Beperkingen van) de rechten van betrokkenen

56. De artikelen 12 tot en met 22 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming waarborgen de belangrijkste rechten van betrokkenen met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens, waaronder het recht op informatie en transparantie, het recht op inzage, rectificatie en wissing van gegevens, het recht op beperking van de verwerking, het recht op gegevensoverdraagbaarheid, het recht van bezwaar en bescherming tegen uitsluitend geautomatiseerde besluitvorming (profilering). Deze bepalingen leggen overeenkomstige verplichtingen op aan de verwerkingsverantwoordelijke(n) om de betrokkenen op duidelijke wijze te informeren, hun verzoeken tijdig en kosteloos te behandelen en passende organisatorische en technische maatregelen te treffen om de effectieve uitoefening van deze rechten te waarborgen.
57. Krachtens artikel 23 AVG kan de reikwijdte van de rechten van betrokkenen worden beperkt door middel van Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die op de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker van toepassing zijn, op voorwaarde dat die beperking de wezenlijke inhoud van de grondrechten en fundamentele vrijheden onverlet laat en in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is ter vrijwaring van de in artikel 23.1 AVG opgesomde belangen. Daartoe dienen deze wettelijke maatregelen te voldoen aan de in artikel 23.2 AVG neergelegd vereisten.
58. Met betrekking tot artikel 206 van het ontwerp, dat punt 8 ISDP omzet, stelt de Autoriteit vast dat deze bepaling in belangrijke mate overeenstemt met de transparantievereisten van de AVG en als dusdanig bijdraagt bij tot de voorzienbaarheid van de verwerking. Niettemin merkt zij op dat paragraaf 2 van datzelfde artikel voorziet in de mogelijkheid om de kennisgeving aan de betrokkenen uit te stellen of op te schorten wanneer deze een dopingonderzoek in gevaar kan brengen of de integriteit van het antidopingproces kan ondermijnen. Hoewel een dergelijke beperking in beginsel denkbaar is in het licht van artikel 23, lid 1, AVG – met name ter bescherming van belangrijke doelstellingen van algemeen belang zoals de bestrijding van doping in de sport – stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp deze beperking slechts in algemene bewoordingen formuleert en niet uitdrukkelijk de elementen bevat die artikel 23.2, AVG vereist. In het bijzonder ontbreekt een nadere precisering van de concrete omstandigheden waarin een dergelijke beperking kan worden toegepast, de maximale duur ervan, de betrokken waarborgen en de mogelijke risico's voor de rechten van de betrokkenen. De Autoriteit beveelt derhalve aan deze

bepaling nader te preciseren teneinde te verzekeren dat eventuele beperkingen van het recht op informatie beantwoorden aan de vereisten van artikel 23 AVG.

59. Wat vervolgens artikel 210, § 1 – 3, van het ontwerp betreft, dat punt 12 ISDP omzet, stelt de Autoriteit vast dat deze bepalingen in grote lijnen aansluiten bij het door de AVG gewaarborgde recht op inzage en rectificatie. Naar analogie met hetgeen hierboven wordt uiteengezet, is zij evenwel van oordeel dat ook de weigering van toegang tot de persoonsgegevens te ruim wordt omschreven en bijgevolg niet kan worden geacht te voldoen aan de vereisten neergelegd in artikel 23 AVG. Een wijziging van het ontwerp dringt zich bijgevolg op.
60. Samenvattend aldus stelt de Autoriteit dat de uitdrukkelijke toekenning van bepaalde rechten met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in bijzondere of sectorspecifieke regelgeving (*lex specialis*), zoals in het onderhavige geval, geen afbreuk kan doen aan de rechten die betrokkenen krachtens de AVG genieten. Dergelijke bepalingen kunnen weliswaar aanvullende waarborgen of rechten invoeren die verder gaan dan hetgeen door de AVG wordt vereist, maar zij kunnen het door de AVG gewaarborgde beschermingsniveau niet beperken. Een eventuele inperking van de rechten van betrokkenen is slechts toelaatbaar voor zover zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 AVG, met name wanneer zij bij wet wordt vastgesteld en noodzakelijk en evenredig is ter bescherming van een in dat artikel opgesomd doel van algemeen belang, en mits de betrokken wettelijke bepaling de in artikel 23.2 AVG vereiste elementen bevat (hetgeen op heden bezwaarlijk het geval is). Bij gebreke daaraan blijft het door de AVG gewaarborgde minimumbeschermingsniveau onverkort van toepassing, ongeacht andersluidende bepalingen in bijzondere regelgeving.
61. Tot slot wijst de Autoriteit er, met betrekking tot de verblijfs- en locatiegegevens die worden opgenomen in ADAMS en waarvoor het WADA optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, op dat WADA, ondanks zijn vestiging in Canada, onderworpen is aan de AVG overeenkomstig artikel 3, lid 2, AVG. De Autoriteit benadrukt evenwel dat deze grensoverschrijdende verwerkingscontext aanzienlijke uitdagingen kan meebrengen voor de effectieve en daadwerkelijke uitoefening van de rechten van de betrokkenen. In dat licht acht de Autoriteit het noodzakelijk dat zowel WADA, als verwerkingsverantwoordelijke voor ADAMS, als ONADO, als verwerkingsverantwoordelijke voor de dopingcontroles die mede steunen op de in ADAMS opgenomen gegevens, gehouden zijn te voorzien in duidelijke, toegankelijke en doeltreffende mechanismen die de daadwerkelijke uitoefening van de aan betrokkenen toegekende rechten uit hoofde van de AVG waarborgen. Bij gebreke aan een dergelijke explicitering bestaat het risico dat het door de AVG beoogde beschermingsniveau in de praktijk wordt ondermijnd door de complexiteit van de internationale

antidopingarchitectuur en de feitelijke drempels waarmee betrokken sporters bij de uitoefening van hun rechten kunnen worden geconfronteerd.²⁹

OM DEZE REDENEN de Autoriteit,

is van oordeel dat minstens de volgende wijzigingen zicht opdringen aan het ontwerp:

- in artikel 205 de term "*een geldige reden*" vervangen door "*een van de volgende rechtsgrondslager*" (punt 7);
- doorheen het ontwerp uitdrukkelijk identificeren welke verwerkingen op toestemming kunnen steunen, en aantonen dat deze toestemming voldoet aan de vereisten van de AVG (punten 8 – 18);
- de concrete regels inzake openbaarmaking van beslissingen in het ontwerp zelf opnemen overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 28 – 29;
- de aanduiding van ONADO als verwerkingsverantwoordelijke nader motiveren, in het licht van de andere betrokken actoren en eventuele verwerkersrelaties of gezamenlijke verantwoordelijkheid (punt 32);
- verduidelijken of de krachtens artikel 201 aangewezen ambtena(a)r(en) optreden als functionaris voor gegevensbescherming (DPO) en, zo ja, hun aanwijzing, onafhankelijkheid, functie en taken afstemmen op de artikelen 37 – 39 AVG (punt 34);
- de kolom "*Grondslag voor de bewaring*" in bijlage I schrappen (punt 37);
- in de artikelen 211 – 215 per doeleinde uitdrukkelijk verwijzen naar de relevante categorieën van persoonsgegevens uit bijlage I (punt 38);
- ook voor andere personen dan sporters en begeleidend personeel uitdrukkelijk vaststellen welke categorieën persoonsgegevens mogen worden verwerkt en hoelang die mogen worden bewaard (punt 42);
- herzien van de verlengingsgronden vermeld in artikel 209 overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 44 – 45;
- de in bijlage I vastgestelde bewaartermijn herzien (lees: inkorten) overeenkomstig hetgeen uiteengezet in de punten 48 – 54;
- de artikelen 206, §2 en 210, §2 in overeenstemming brengen met de vereisten van artikel 23.2 AVG inzake de beperking van de rechten van betrokkenen (punten 58 – 59);

²⁹ Deze opmerkingen geldt uiteraard *mutatis mutandis* voor alle in ADAMS opgenomen persoonsgegevens dewelke door ONADO worden aangewend in het kader van zijn wettelijke opdrachten.

- zowel WADA als ONADO ertoe verplichten te voorzien in duidelijke, toegankelijke en doeltreffende mechanismen voor de effectieve uitoefening van de AVG-rechten in de ADAMS-context (punt 61).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur